Poczta opłacona ryczałtem.

Цана 25 гр.

№ 2. Панядзелак 25 Сакавіка 1929 г. Год 6.

АВАДЗЕНЬ

ДВАТЫДНЁВІК САТЫРЫ ЖАРТАЎ І СЬМЕХУ.

Žonka čytača: -Moj Staś prywyk da hetaj (chawaj Boža!) hazety, jak chto k harełcy... Pajedziem damoŭ.

Susied: -Čytaj, swatok, da astatniaje literyny.

-Ci ja tabie, Panas, nie kazała, što ni adnych nas nieuradžaj zmaryŭ...

-Praŭda... Widać usim nia lohka žyć na świecie...

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Разгадаў.

Вучыцель:

-Адзін фурман праежджае ў гадзіну 10 вёрст, а другі - толькі 7. На каторэй вярсьце дагоніць першы другога, калі другі выедзе на 15 мін. раней першага?

Вучань:

-Гэта, пане прафэсар, залежыць ад таго, на каторай вярсьце стаіць першая на гэтай дарозе карчма.

Фальшывым „беларусам."

Прыкрыўшыся вопраткай белаю,
Свой воблік схаваўшы пад ей
Круціцца пачалі вы сьмела
паміж Беларусі дзяцей.
І цешучысь песьняй іх нуднай,
Што рвецца з збалелых грудзей
Вы с шчырасьці мінай аблуднай
Да працы ўзяліся свaей.
І ціха, на хлебныя нівы
Чужых вам ад веку людзей,
Вы сеяць пачалі крапіву
Рукою нядобрай свaей...
....
Ня цешцеся гэдак заранення
За летам заўш восень брыдзе...
Паволі й да вас час зьбіраньня
Таго што вы сеялі йдзе.

Янсон.

Racept.

Doktar napisaŭ i padaje chworaj racept.

-Kolki treba płacić wam, panie doktar?

-50 złotych.

Chworaja zrywajecca z kresła i ad nerwowasci biehaje pa pakoju.

-Addajcie mnie racept, - kaza doktar.

-Ci pan d-r choča canu zmienšyć?

-Nie, chaču štoś dapisać na uspakajennie waspaninych nerwaŭ.

Cyr.War.

U biblijatecy.

-Dajcie mnie dobruju knižku pra luboŭ, - prosić maładzieńkaja abanentka.

-Ja nie chaču was psawać, - adkazwaje biblijatekar.

-Čamu - pytajecca taja.

Dyk-Dz.

Янка навабранец атрымаў карабін на рукі.Пасьля муштры ён пытаецца у таварыша:

-Браток!ты болей ужо ведаеш на што гэта дзірка у стрэльбе?

Таварыш засьміяўся ды кажа:

-Ці-ж ты сам не дадумаўся?гэта каб стрэльба была лягчэйшаю.

ooooooooo

П р ы с ь м е р ц і.

Паміраў стары Залман.Каб развітацца з раднёй ён пачаў зваць:

-Ці мая жонка Сора тут?

-Тут.

-Ці дачка Гіндэлэ тут?

-Тут.

-Ці Хайкелэ тут?

-Тут тата.

-Ці сын Мойшэ тут?

-Тут.

-І Бэрка тут?

-Так,тата.

-Хто-ж пры гандлю,каб вас...

Фармановіч

П а т э л е ф о н у.

-Галё Ці там ломбард?

-Ломбард.А што трэба?

-Калі ласка...Якая цяпер гадзіна?

-Пану здаецца што я сяджу на тое,каб гадзіны гаварыць?мыліцеся.

-Ніскольнкі:У вашым ломбардзе мой гадšіньнік.

Cyr.Warsz.

-Piatrok,ĉamu ty wychodziŝ z chaty,jak twaja ẑonka piaje?

-Bo nie chaĉu,kab susedzi padumali ŝto ja jaje bju.

Перад злодзействам.

Адзін злодзей кажа другому:

-Сьмялей,браток,лезь!Ведаеш-жа што адвага і тваиму бацьку была частаю таварышкай у жыцьці.

-То то і я думаю:пакуль ён лазіў праз дзьверы было ўсё добра, а як набраўся адвагі ды палез праз вакно,дык яго й забілі.

Я к а я радня...

Сярэдні брат пытаецца у старшага:

-Скажы,браток,што гэта за радня прыходзіцца нам наш бацька?

-Ня ведаю добра,але с таго часу,як я стаў помніць,маці усягды яго называла бацькам і мне прыказывала,але хто ён нам прыходзіцца-ня ведаю.

У гаворку умешаўся меншы:

-Што так гаварыць глупства,ня ведаю?Ды ён загэта прыходзіцца нам радня,што з нашай маткай ажаніўся.

К.Зерня.

ДАГАДЛІВАЯ.

Нехта наймае пакой пры сям'е ды хваліцца:

-Панічка.Як выежджаў я с папярэдняе кватэры дык гаспадыня...наўзрыд плакала...

-Ну...у нас гэтага ня будзе,-адказала востра новая гаспадыня,-бо грошы за пакой прыдзецца вас пану заплаціць наперад.

Cyrйar

Pašyrajcie A w a d n i a pamiž swaich blizkich i znajomych.

Як хто...

Адна газэта, каб прыдбаць сабе
больш чытачоў, мяркуе гэдак:
Трэба палітыкай заняцца
Ды больш сваіх людзей садзяць.
Кусаць, у вочы ім кідацца...
Мо' болей хто-б пачаў чытаць.
Бо во як пішым вершы-жарты
Або які-нібудзь расказ,
Дык людзі кажуць, што ні варта
Саўсім і ў рукі браці нас.
Каб хоць вайна або здарэньне
Якое грымнула як гром,
Мяне-б чыталі ўсе штодзенна,
Мой курс у гору бег бягом.

Фэльчар без працы бядуе:
Працы німа; галекць людзі,
Абеззабоціўся народ...
Што з лекарамі гэта будзе,
Як так пацягне колькі год?
Хіба чахотка што падообіць,
Але дарма, ну як лячыць!
Каб газы мо' якія зробіць...
Хваробы на людзей пусьціць...

Адзін бедны абаронца стогне:
Чорт ведае што гэта стала!
Так цяжка зробілася жыць
Саўсім цяперка працы мала-
Трэба падумаць што рабіць.
Народ пакінуў біцца, красьці,
Ці на каго дзе нападаць...
Ці то другое тут нечасьце-
(Мо' мне не сталі даверяць?)
Здаецца вінным пасабляеш
За грошы кару адпіхнуць,
Або нявінных заматаеш
Гадоў на колькі адпачнуць.
Каб голад больш людзей прыцісну,
Ні праўда-ён-ба ўсё зрабіў:
Той дзе напаў, а той што сьвіснуў
Ну я-б тады ізноў зажыў.

awadnia praĉytaj sam, a tady daj
jaho paĉytać susiedu. Chaj ŝyryc-
ca pamiž Was rodnaje słowa.

Адзін баязьлівы чыноўнік кажа:
Здаецца нас цяпер няшмнога.
А з верху ўсё яшчэ глядзяць
Каб без ніякага нічога
Яшчэ й яшчэ рэдукаваць!
Што мне рабіць? што гэта будзе?
Ці-ж зрэдукуюць нас усіх?
Не! трэба выдумаць, каб людзі
У „kolejkach" стоючы даўгіх
Па тры-пяць месяцаў чакалі

На „залатвеньне" справаў іх
Тады-б ужо не рэдукавалі:
Бо хто-б „залатвіў" іх усіх!
А ты сядзі сабе капайся,
Ды атпраўляць іх не сьпяшы;
Там пафліртуй, папрыглядайся,
Аж во глядзіш... і тры часы.

Злодзей бядуе уздыхаючы:
Ах каб вайна хутчэй паўстала.
(Няго народ паразумнеў!)
Табы б жыцьцё для нас настала:
Грабіў-ба кожны што хацеў.
Каму вайна-гэта нешчасьце,
А нам вайна-дык гэта рай..
На фронце, калі добры майстар,
Бій, грабь, зьдзірай ды прадавай.
Адказнасьці тады ніякай
(Абы канцы умеў схаваць)...
Ах, каб людзей прыціснуў болі
Голад-дык сталі-б ваяваць.

......

Усякі хоча будаваці
Шчасьце сваё ў чужых сьлезах...
Хацеў-ба шчыра ўсім гукаці
Зьмяніце план у галавах.

Янсон.

OOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOO

U b i b l i a t e c y.

_ Dajcie mnie dobruju kniżku,
je na was pakładajusia.
-Kali wy ūsie na mianie pakładzieciesia, dyk ja nia wytrymaju.
-Nie, nie: na waŝ smak...
-I smak moj nie datrymaje.

Dyk-Dziela.

oooooooooooooooooooooooooooooooo

oooooooooooooooooooooooooooooooo

-Dzie ty żywieŝ?
-A tam proci teatru.
-Proci jakoha teatru?
-A proci taho, ŝto kala majej kwatery.

Здарэньне ў лазьні.

От, братцы мае, якая са мной чартовіна вышла. Проста умерці са сьмеху.

Сяджу гэта я, значыцца, і як-быццам сьмешны расказ складаю аб утопленьніку.

А жонка гавора:

-Што гэта, -кажа, -ёлкі-палкі, у цябе твар індыфэрэнтны. Пашоў бы, кажа, -у лазьню памыўся-б.

А я адказваю:

-Што-ж кажу пайду. Памыюся. І пашоў.

-І што-ж вы, братцы мае, думаеце? Не пасьпеў гэта я мачалкай, выбачайце за словы, плечы намыліць чую-каравул крычаць.

Пэўна думаю, нехта мылам удавіўся ці варам абварыўся.

А з прадлазьніка між іншым чалавек выскаквае. Голы. Каравул крычыць.

Мы ведама да яго. У чым справа? -пытаемся. Што, пытаемся, здарылася?

А чалавек барадою трасе і рукамі размахвае.

-Каравул! -крычыць, -у мяне нос укралі!

І праўда. Паглядзелі: у яго заместа наса-голае месца.

Ну тут, ведама, рашылі народ абшукаць. А голых абшукаць саўсім плёвае дзела. Калі ўкраў што, дык у рот не схаваеш.

Абшукваюць. Гляджу, да мяне чарга падходзіць. А я, як на грэх, намыліўся увесь.

-А ну, -гаворуць, -грамадзянін абмыйцеся.

-Абмыццэ, кажу, можна. З мылам, кажу, у нагавіцы не палезеш. А толькі, кажу, дарэмна сябе турбуеце. Я кажу, ніякага наса ні браў. У мяне, кажу, свой нос ёсьць.

-А гэта, -гаворуць-, пабачым.

Ну, абмыўся я. Гляджу... ёлкі-палкі, й запраўды-ж у мяне два насы!

Чалавек, ведама, у амбіцыю.

-Вельмі-ж, -крычыць, -з вашага боку нахальна у працоўных насы красьці. За што крычыць змагаліся

А я кажу

-Надта, кажу, мне ваш нос патрэбны Можаце, кажу, ім давіцца. Не ў насе, кажу, шчасьце.

Шыргануў гэта я яму значыцца нос і дамоў пашоў. А ў дарозе ўстрывожыўся:

А ну-ж, думаю, -я насы пераблытаў! заместа чужога свой аддаў?!

Хацеў было назад вяртацца ды плюнуў:

--Хвароба, думаю, з ім. Ніхай карыстаецца. Мо' ў яго яшчэ што ўкрадуць а мне аддувайся.

Пародыя А Ар-скага на
М. Зошенко
Пераклаў з расейс. С-ъ

Wyjšła z druku i pradajecca nowaja wielmi patrebnaja i karysnaja kniha

BIEŁARUSKA-POLSKI SŁOŪNIK ułožany B. Druckim-Padbiarezkim pad redakcyjaj W. Hryškiewiča, siabry Biel. Nawuk. T-wa u Wilni.

Słoūnik abyjmaje 15,000 biełaruskich słoū. Biełaruskija słowy - kirylicaj i łacinkaj.

Cana 7 zł. za ekz.

Pradajecca u-wa ūsich Biel. kniharniach. Hałoūny skład u wydaūca Wilenskaje wydawiectwa B. Kleckina, Wilnia, W. Stefanskaja 32.

Kniharniam s k i d k a .

НАВУКА.

Раз на возеры улетку,
Дзе гэны трасьнік,
Там на рыбку сваю сетку
Распусьціў старык.
I да берага кіруе
Ўжо сваё чаўно,
Бо у сетцы рыбка,чуе,
Ёсьць ужо даўно.
"То то будзе паядухі,"
Думаў стары дзед,-
Не зьямо мы са старухай
За адзін абед.
Ну пабольшую прадаці
Ў рынак панясу,
А там,траба крыху даці
Сыну Францусю."
I во гэдак змеркаваўшы
Вылез дзед на бераг,
Ды на рыбку хутка ўзяўся
Рыхтаваці мех.
-Але ці ня лепей,-кажа,-
Так абмазгаваць,
Каб яе во тут адразу
Ды й пасартаваць;
Чым пасьля ізноў у хаці
З ёю клопат мець.-
Толькі як тут рады даці?
Дзе яе падзець?
Мех адзін,а рыбы многа
Ў сетцы,у вадзе...
Не ня здумаю нічога
Я у сваей бядзе.
Ды надумаўшы з гадзіну
Дзед аж стаў пяяць...
-Што я!што я!траба сына
Клікнуць пасабляць.
-Ён якраз на панадворку
Дровы чую бье."
I узабраўшыся на горку
Сына дзед заве.
-Гэй Францусь хадзі ды хутка!
"Хутка,як мага!
Столькі рыбы у сетцы тутка,
Што й сказаць нелага.
Ды мяшкі нясі...а Мілцы
Не забудзь сказаць:
Хай падедзе на кабылцы
Рыбу тут забраць!"
Гэта ўчуўшы і суседзі
Дзіва йшлі глядзець,
А старык на сетку гледзя
Сына ўсё завець.
-Ну а дзе-ж тут тая рыба?-
Сын прыйдзя спытаў.
-Хай цябе!ні бачым ліба!..
Дзед так загукаў.
Пагалядзі вун як у сетцы
Пачала гуляць...
Цягнем,бо як узлуецца-
Мажа сець парваць.
Во натужылі вяроўку
Пачалі цягнуць,
А суседзі на прыгорку
Сабраўшыся ждуць.
Дзед аж стогне:цяжка,-кажа,
Сетка йдзе нябось...
Вось як выцягнем-дык зважым
Колькі рыбы ёсьць."
Вось да берага ўжо бліска;
Выцягнулі-бразь...
Колькі сьмеху,колькі піску
Падначлося ўраз!
Злосна дзед скрабаў за вухам,
Бо здабычы ўсей:
Сьлімакі,карчы,рапухі...
Рыбкі-ж ні аднай.
....
-Ах,сусед,учыся ўнова,-
Кажа сват Пракоп,
Не пераскакнуўшы рову
Не кажы брат "гоп."

Ян-вас.

Ці выслалі Вы ужо падпіску на Авадня?

PRAŬDZIWAJE ZDAREŃNIE.

Hetaj zimoj padčas wialikich samych marazoŭ pryšłosia kumam wiaźci kścić rabionka.

Zajechali u miastečka,pašli u kaściol,akścili rabionka.Pašla zajšlisia da arhanistaha pahrecca pierad darohaj,dy tam pačarcy wypili.

Da domu było wiorst dziesiać. Kab nie ciahnuć da poznaha(bajalisia waŭkoŭ) kumy nie marudzili i praz paŭhadziny užo jechali damoŭ.

Rabionak byŭ dobra abkručany pialenkami ,abwierčany kołdrami i ležaŭ u padušcy na kalenkach u kumy.Taja ściskajučysia ad marozu zanadta musić starenna abkrywała siabie i paciskała padušku...Dosyć taho,što padčas jazdy rabionak s paduški wyślizhnuŭsia i zwaliŭsia na śnieh.

Kuma hetaha nie zaŭważyła i damoŭ prywiezła tolki padušku.

Baćki i hości chapilisiaź

-A dzie-ž dziacionak?

Kinulisia na kaniach nazad...

Ŭ trach wiarstoch ad domu na śniahu,pry samaj darozie,znajšli jaho.Spaŭ.Byŭ dobra abkručany...maroz ni zaškodziŭ...

Radaść kumoŭ i baćkoŭ była nie da apisańnia.

Anwas.

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

Чиноўнік рупіцца на службу. Па дарозе ён спаткае гандляра і питаецца:

-Перапрашам вас:каторая цяпер гадзіна?

Я збіўся са чоту..

-Tut panu budzie tak sama dobra jak i doma.

-Oho...Tady ŭciekaju...Spadziewaŭsia,što tut,prynamsia, znajdu spakoj.

Cyr.War.

НАША ПОЧТА:Усіх падпісчыкаў і прыяцеляў Авадня вінтуем з сьвятам Пасхі і вясной.

Adras Radakcyi: Wilno,Wielka 3-10.Padpiska na hod 6 zł;na paŭhoda 3 zł;na try miesiacy 1 zł 50 hr;Za hranicu na hod dwa dalary.

Radaktar-Wydawiec Anton Wasilieŭski.

Litogr.Łaskowa Wilno,ul.Subocz Nr 9.